

nærmere lade det undersøge, men indtil videre maa jeg antage, at saadanne Udgifter ved en i Kommunerne foretagen Afstemning maa komme til at paahvile Kommunerne, hvis ikke en særlig Lov lægger dem noget andet Sted hen. Jeg har ikke noget at indvende imod, at denne Sag ordnes ved, at der fremsættes et særligt Lovforslag, som bestemmer, at disse Udgifter skal afholdes af Staten, og skal ikke være uvillig til at fremme den Sag paa denne Maade, hvis det er et almindeligt Ønske i Rigsdagen, at der fremsættes et saadant Lovforslag.

Poul Rasmusen: Under denne Sags Behandling har der været rejst Spørgsmaal om Apotekerbevillingerne. Som bekendt har Justitsministeren efter Konference med Finansudvalgene givet den tidligere Apoteker i Vestindien et Privilegium i Vejle. Nu staar der imidlertid i Lov om Apotekervæsenet § 1, at saadanne Apotekerbevillinger gælder kun for Indehaverens Person og bortfalder ved dennes Død eller Fratræden, jfr. dog §§ 21, 25 og 26; naar de bliver ledige gaas frem efter Bestemmelserne i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 § 8, 1ste Stykke, og i dette staar der: „Det paahviler vedkommende Afdeling af Sundhedsstyrelsen ved indtrædende Ledighed i de af Staten lønnede Lægeembeder eller i Apotekerprivilegier — hvorom den af vedkommende Myndighed bliver at underrette — at udfærdige offentlig Bekendtgørelse derom, modtage de indkomne Ansøgninger og med sin Udtalelse om Ansøgnernes Adkomst til at komme i Betragtning indsende Sagen til vedkommende Myndighed“. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes han bringer disse Lovbestemmelser i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, der er fulgt i dette Tilfælde.

Konseilspræsidenten (Zahle): De Bestemmelser, det ærede Medlem oplæste, omhandler et Apotekerprivilegium, som man kalder et personligt Apotekerprivilegium, som bliver ledigt her i Landet, men for at gaa lige til Sagen, som den er: Svaneapoteket i Vejle drives paa et personligt Apotekerprivilegium og behandles efter disse Regler og er blevet behandlet efter disse Regler, men ved Siden deraf er der sket det, at det reelle Privilegium, det salgbare Privilegium, som en Mand havde ovre paa St. Thomas, er forflyttet til Vejle. Man har tidligere flyttet reelle

Privilegier fra eet Sted til et andet Sted indenfor Landets Grænser, og det er det, der er sket i dette Tilfælde, men dette sidste har ikke noget at gøre med de Bestemmelser, det ærede Medlem har oplæst.

Bojsen: Jeg har begæret Ordet i Anledning af de Bemærkninger, der faldt fra det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen), og som gik ud paa, at Udgifterne ved den Folkeafstemning, der har været angaaende Spørgsmaalet om disse Øers Salg, burde bæres af Staten. Det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund dertil. Den almindelige Regel er jo, at alle Valgudgifter paahviler Kommunerne, og den her omtalte Udgift maa betragtes ganske som en almindelig Valgudgift. Jeg synes heller ikke, at det har stor Interesse, om Udgifterne afholdes af Kommunerne eller Staten, fordi det i begge Tilfælde er Skatteyderne, der skal betale dem, og jeg synes derfor, man gerne kunde blive staaende ved den almindelige Regel, at Kommunerne afholder disse Udgifter.

Poul Rasmusen: Jeg vil takke den højtærede Minister for Oplysningerne. Jeg vil dog i Anledning af, at den højtærede Minister sagde, at det havde været Praksis at flytte et reelt Privilegium fra eet Sted i Landet til et andet, tilføje: Vil det ogsaa sige, at Ministeriet rent administrativt uden Forhandling til nogen Side kan flytte et reelt Privilegium fra eet Sted i Landet til et andet, selv om det ikke er indenfor samme Apotekerkreds eller Kundekreds, hvad man vil kalde det, og jeg vil gerne spørge, hvor gammel den Praksis er, om det er noget, som er udøvet efter den nye Apotekerlov.

Godskesen: Det ærede 11te kongevalgte Medlem mente ikke, at der var nogen Anledning til at yde Kommunerne Godtgørelse for deres Udgifter i Anledning af Folkeafstemningen, og henviste til, at Kommunerne i Almindelighed maa bære Udgifterne ved Valg. Dertil vil jeg sige to Ting. For det første er Kommunerne, og i det hele taget de enkelte Egne, interesserede i Valgenes Foretagelse, interesserede i at faa Repræsentanter valgt til Rigsdagen, og det kan derfor være naturligt, at de bærer Udgifterne ved Valget af disse Repræsentanter, medens derimod det, der her er Tale om, er en ren Statsakt, som vedkommende Kommune som Kommune aldeles ikke har nogen direkte In-